

2026-06-15

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

finansinspektionen@fi.se

Remissyttrande - förslag till föreskrifter om företags rapportering av krediter (KRITA)

Sammanfattande synpunkter

Från att föreskriften och rapporteringsinstruktionerna är beslutade samt att de tekniska beskrivningarna är klara, krävs 12–18 månader förberedelse för bankerna fram till dess att den första rapporteringen kan ske. Redan idag är det knappt om tid fram till första rapporteringen och Bankföreningen räknar med att det kommer att dröja innan förutsättningarna är klara för bankerna att starta förberedelserna av rapporteringen. Mot bakgrund av den korta implementeringstiden och den redan stora belastningen av en parallell omfattande revidering av EBA-rapporteringen behöver instituten mer tid för implementering av nya KRITA-rapporteringen. Bankföreningen anser att en lämplig implementeringstidpunkt är efter det fjärde kvartalet 2027.

I remissen framgår att Finansinspektionens insamling av krediter som lämnats till kommersiella fastighetsföretag (FLU) kan tas bort genom att dessa uppgifter samlas in via KRITA i stället. Bankföreningen ser inga starka skäl eller motiv till att rapporteringen av kommersiella fastighetsindikatorer, CRE-rapporteringen, ska vara kvar och anser att även CRE-rapporteringen ska tas bort.

Instruktionerna i den föreslagna föreskriften och dess bilagor är mycket kortfattade. I stället hänvisar de till SCB:s förslag till nya instruktioner till KRITA. Bankföreningen anser att det behövs förtydliganden av definitionerna i SCB:s nya instruktioner och i synnerhet att definitionerna för samtliga underkategorier av kommersiella fastigheter i KRITA tydliggörs och att det säkerställs att dessa är utformade så att det kan mappas mot FINREP:s kategorier. I möjligaste mån ska KRITA:s kategorisering anpassas till den kategorisering som EBA använder i FINREP för att minimera den administrativa bördan för instituten.

I syfte att minska komplexiteten och stärka konkurrenskraften i EU har flera initiativ tagits, till exempel Europeiska kommissionens "Simplification Omnibus" och EBA:s rapporteringsöversyn om att förenkla tillsynsrapporteringen. Samtidigt innebär den nya föreskriften om KRITA en väsentligt ökad rapporteringsbörda för en rad mindre institut som tidigare inte rapporterat FLU. Dessutom bidrar förslaget till en ökad skillnad mellan den svenska KRITA-rapporteringen och den europeiska AnaCredit-rapporteringen för banker med verksamhet i euroområdet. Det är olyckligt och märkligt att svenska rapporteringskrav utökas samtidigt som de svenska myndigheterna framhåller vikten av förenkling på EU-nivå.

Regelförenkling

Finansinspektionens förslag till nya föreskrifter om företags rapportering av krediter innebär att uppgifter som Finansinspektionen idag samlar in om institutens krediter som har lämnats till kommersiella fastighetsföretag (FLU), ska integreras i Riksbankens insamling av institutens krediter till företag (KRITA). Riksbankens insamling av KRITA omfattar 25 institut och Finansinspektionens insamling av FLU omfattar 15 av dessa institut. KRITA rapporteras månadsvis och kvartalsvis medan FLU rapporteras årsvis.

Med den nya föreskriften om företags rapportering av krediter (KRITA) kan Finansinspektionen samla in uppgifter om krediter till kommersiella fastighetsföretag i KRITA i stället för via FLU och på så sätt sker en förenkling av rapporteringen. På ett annat plan innebär förändringen i stället en väsentligt ökad rapportering, nämligen genom att:

- insamling av de attribut som tagits in om krediter till fastighetsföretag (FLU) kommer med den nya föreskriften att omfatta alla krediter till icke-finansiella företag och ökar därmed mängden uppgifter netto som instituten måste rapportera.
- insamlingen via FLU sker årsvis, medan KRITA tas in månadsvis och delvis kvartalsvis. Den ökade frekvensen innebär att fler attribut ska rapporteras betydligt oftare än tidigare.

Dessutom kommer de institut som tidigare enbart rapporterat KRITA, tio institut, att få en betydande ökning av rapporteringsbördan. Dessa institut erhåller inte heller någon lättnad eftersom de i dagsläget inte rapporterar FLU. Samtidigt får de en betydande ökning av de attribut som ska rapporteras månadsvis och kvartalsvis i KRITA. Av dessa tio institut är uppskattningsvis hälften sparbanker, vilka nu får en väsentligt ökad rapporteringsbörda.

I remissen framgår att Finansinspektionens insamling av krediter som lämnats till kommersiella fastighetsföretag (FLU) kan tas bort genom att dessa uppgifter samlas in via KRITA i stället. Remissen berör dock inte rapporteringen av kommersiella fastighetsindikatorer, CRE-rapporteringen. Bankföreningen ser inga starka skäl eller

motiv till att denna rapportering ska vara kvar och anser att även CRE-rapporteringen ska tas bort.

Flera gränsöverskridande banker med verksamhet i euroområdet har byggt KRITA-processen så nära den motsvarande europeiska rapporteringen AnaCredit som möjligt i de länder där de är verksamma. Dessa banker vill harmonisera rapporteringen enligt de europeiska kraven i IReF och BIRD. De förändringar som nu föreslås kan därför få konsekvenser för hur bankerna arbetar med europeisk harmoniserad rapportering. Banker med verksamhet i euroområdet kan åter behöva anpassa IT-system och processer för nationella regler och rapporteringsfrekvenser vilket innebär en ökad administrativ börda.

I syfte att minska komplexiteten och stärka konkurrenskraften i EU har flera initiativ tagits, till exempel Europeiska kommissionens "Simplification Omnibus" och EBA:s rapporteringsöversyn om att förenkla tillsynsrapporteringen. Den nya föreskriften om KRITA innebär emellertid en väsentligt ökad rapporteringsbörda för en rad mindre institut som tidigare inte rapporterat FLU. Dessutom innebär förslaget att skillnaden ökar mellan den svenska KRITA-rapporteringen och den europeiska AnaCredit-rapporteringen för banker med verksamhet i euroområdet. Det är olyckligt och märkligt att svenska rapporteringskrav utökas samtidigt som de svenska myndigheterna framhåller vikten av förenkling på EU-nivå.

Vilka uppgifter ska lämnas (avsnitt 2.4)?

Fem attribut som enligt förslaget till föreskrift ska lämnas inom Finansinspektionens Instrumentdata rapporteras redan idag enligt nuvarande KRITA-föreskrift. Det gäller ackumulerade avskrivningar, ackumulerade nedskrivningar, typ av nedskrivningar, reserveringar avseende exponeringar utanför balansräkningen samt status för anstånd och omförhandling.

Eftersom de fem attributen ovan förekommer både i nuvarande KRITA-tabellen Redovisningsdata, som rapporteras kvartalsvis, och i den nya föreslagna tabellen Instrumentdata FI, som ska rapporteras månadsvis, blir konsekvensen att samma attribut ska rapporteras på två ställen vid varje kvartalsslut. Det finns ingen anledning att rapportera samma uppgift två gånger och Bankföreningen anser att de fem attributen enbart ska rapporteras på ett ställe vid kvartalsslut.

De fem attributen i Finansinspektionens instrumentdata-tabell är uppgifter som bankerna inte kan ta fram på månadsbasis eftersom de bygger på kvartalsvis redovisningsdata. Den månadsvisa rapporteringen av dessa attribut mellan två kvartalsslut kommer därmed att vara samma som vid det senaste kvartalsslutet. Det finns inget värde att rapportera en månadsuppgift som bygger på senaste kvartalsuppgiften och därför bör dessa attribut enbart rapporteras på kvartalsbasis.

I avsnitt 2.4 framgår inte tydligt om de rapporteringsskyldiga institutens filialer i utlandet ska rapportera samtliga variabler som övriga institut. Bankföreningen anser att det behöver göras ett förtydligande kring omfattningen av vad institutens utländska filialer ska rapportera.

Ikraftträdande och första rapportering (avsnitt 2.5)

De nya föreskrifterna ska enligt förslaget till föreskrift träda i kraft 1 augusti 2027 och första rapporteringen ska göras för uppgifter per 30 september 2027.

De nya attributen till KRITA behöver hämtas från en mängd olika interna system och för de större instituten är det dessutom ett stort antal krediter som måste gås igenom. Att inkludera de nya attributen, som tidigare rapporterats årsvis i FLU, och rapportera dessa månadsvis i KRITA innebär ett betydande utvecklingsarbete och en omfattande översyn av interna processer.

De institut som idag inte rapporterar FLU, men KRITA, behöver utveckla IT-system och processer för insamling av de nya attributen. För dessa institut kan det innebära längre implementeringsprocess än för institut som redan rapporterar FLU.

Den korta implementeringstiden för införandet av KRITA kommer att bli mycket utmanande inom den angivna tidsramen. Föreskrifterna träder i kraft 1 augusti 2027 i slutet av semesterperioden. I princip går därmed ungefär en månads utvecklingsarbete inför ikraftträdandet bort.

EBA har under våren publicerat en serie konsultationer med en mycket omfattande översyn av tillsynsrapporteringens olika delar. EBA:s reviderade rapporterings-ITS kommer att träda i kraft i slutet av 2026 och första rapporteringen för de nya reviderade EBA-rapporterna, till exempel FINREP och COREP, startar per 30 september 2027. Rapporteringsstarten för nya KRITA kommer därmed att infalla samtidigt som alla de reviderade EBA-rapporterna. Därtill kommer anpassningar av FINREP-rapporteringen på grund av IFRS18 under 2027 samt rapporteringsstarten av SCB:s nya Stickprovsinsamling av hushållens skulder under första halvåret 2027.

Från att föreskriften och rapporteringsinstruktionerna är beslutade samt att de tekniska beskrivningarna är klara, krävs 12–18 månader förberedelsetid för bankerna fram till första rapporteringen. Redan idag är det knappt om tid fram till första rapporteringen och Bankföreningen räknar med att det kommer att dröja innan förutsättningarna är klara för bankerna att starta förberedelserna av rapporteringen. Mot bakgrund av den korta implementeringstiden och den redan stora belastningen av en parallell omfattande revidering av EBA-rapporteringen behöver instituten mer tid för implementeringen av nya KRITA-rapporteringen. Bankföreningen anser att en lämplig implementeringstidpunkt är efter det fjärde kvartalet 2027.

Attributlistor (bilaga 1 och 2)

Flera av attributen i attributlistorna för KRITA har stora likheter med dem som rapporteras i COREP, FINREP och AnaCredit. Om definitionerna för attributen i KRITA inte överensstämmer helt med samma attribut i COREP, FINREP och AnaCredit bör det förtydligas. Om definitionerna inte överensstämmer helt kan inte Finansinspektionen jämföra de utfall Finansinspektionen erhåller i rapporteringen av KRITA med de som erhålls i COREP, FINREP och AnaCredit eftersom uppgifterna kommer att skilja sig åt. Bankförningen bedömer att avsaknaden av gemensamma definitioner väsentligt försvårar valideringsmöjligheter av dessa attribut. Uppgifterna till COREP och FINREP tas dessutom fram kvartalsvis till skillnad från KRITA som ska rapporteras månadsvis.

En övergripande synpunkt kring flera av attributen är att de har en stark koppling till uppgifter som enbart IRB-banker tar fram i nuläget. Det är därmed en ytterligare administrativ börda för icke IRB-banker.

-Räntetäckningsgrad (ICR)

Enligt instruktionerna avser räntetäckningsgraden kvoten mellan motpartens rörelseresultat och finansiella kostnader. Vad finansiella kostnader innebär är otydligt och behöver definieras.

Räntetäckningsgraden bygger för de flesta låntagare på uppgifter från årsredovisningen. Eftersom det är årssiffror blir det svårt eller omöjligt att beräkna räntetäckningsgrad på månadsbasis enligt rapporteringsfrekvensen i KRITA.

-Belåningsgrad

I många fall är det svårt att rapportera motpartens belåningsgrad, till exempel om motparten är belånad i flera institut. Det kan innebära att en motparts olika långgivare kan rapportera olika belåningsgrader för samma motpart.

Vid en kreditberedning eller kredituppföljning görs analyser av motpartens samtliga fastigheter, men marknadsvärderingar görs normalt inte för de fastigheter som inte är belånade i banken. Mellan två sådana analyser erhålls normalt inte information om kundens eventuella köp av fastigheter som finansieras av annan kreditgivare. Det är därför inte säkert om banken vid varje rapporteringstillfälle kan säkerställa om banken är ensam kreditgivare. Det är inte heller möjligt att säkert fastställa att banken är ensam kreditgivare enbart utifrån bolagens balansräkningar. Härtill bör beaktas att bokslut vara upp till arton månader gamla.

Belåningsgraden beräknas genom kvoten mellan motpartens sammanlagda räntebärande skulder i förhållande till motpartens balansomslutning. Eftersom bankerna hämtar information om motpartens balansomslutning från offentliga register bör detta vara ett attribut som Finansinspektionen själv kan beräkna utifrån

inrapporterade räntebärande skulder i KRITA. Fördelen med att Finansinspektionen själv beräknar uppgiften är att Finansinspektionen med säkerhet vet att uppgifterna från balansomslutningen kommer från samma offentliga källa.

På samma sätt som för räntetäckningsgraden bygger de underliggande uppgifterna om motpartens balansuppgifter från uppgifter som hämtas från årsredovisningar. KRITA ska däremot rapporteras på månadsbasis.

-Fastighets-ID och Fastighetens kommunkod

I nuvarande KRITA rapporteras redan en rad uppgifter om var fastigheten är belägen, postnummer, ort och land. Bankföreningen anser att det framstår som omotiverat att därutöver inhämta fastighets-ID och fastighetens kommunkod eftersom denna information borde kunna utläsas av redan befintliga attribut.

Instruktioner och inrapportering

Instruktionerna i den föreslagna föreskriften och dess bilagor är mycket kortfattade. I stället hänvisas till SCB:s förslag till nya instruktioner för KRITA. Att definitionerna finns i SCB:s instruktioner innebär att dessa kan ändras på ett betydligt enklare sätt än om de funnits i Finansinspektionens föreskrifter. Detta kan innebära ökad administration och börda för instituten genom att ändringar kan göras med kort varsel och med större frekvens. Ändringar i redan uppbyggda rapporteringssystem innebär en betydande administrativ börda för instituten och bör göras med stor försiktighet.

Det framgår inte i underlagen när det blir möjligt att testrapportera. För att underlätta utvecklingen av inrapporteringssystemet bör testrapportering ske i god tid innan rapporteringen träder i kraft.

Om institut behöver göra omrapportering av tidigare KRITA-rapporter efter att nya KRITA-formatet trätt i kraft, så behöver instituten rapportera i det tidigare formatet. Det kan vara komplicerat att hantera två olika format vid inrapportering och bör undvikas så långt det är möjligt.

Synpunkter på uppdaterade instruktioner KRITA och specifikt kommersiella fastigheter

I samband med Finansinspektionens remiss om förslag till föreskrifter om företags rapportering av krediter (KRITA) har SCB och Riksbanken publicerat en uppdaterad Instruktion för rapportering till Riksbankens kreditdatabas (KRITA). Den uppdaterade instruktionen till KRITA innehåller till stora delar förändringar med anknytning till Finansinspektionens remiss om KRITA. Bankföreningen har samlat synpunkter på den uppdaterade instruktionen för KRITA i en bilaga till detta remissvar. Vad gäller uppgifter och definitioner om kommersiella fastigheter vill vi särskilt lyfta några frågor om detta nedan.

-Kommersiella fastigheter

Bankföreningen noterar att definitionen av kommersiell bostadsfastighet respektive övrig kommersiell fastighet (instrumentnivå, attributen 17.14–17.15) i SCB:s instruktion är detsamma som definitionerna Finansinspektionen använder i sin promemoria "Riskviktsgolv för svenska exponeringar mot kommersiella fastigheter". Även definitionen av kommersiellt fastighetsföretag (motparts nivå, avsnitt 16.4), vilar på samma definition av kommersiell fastighet.

I SCB:s instruktion finns även kriteriet att ett kommersiellt fastighetsföretags "huvudsakliga verksamhet" ska vara att förvalta och bedriva handel med kommersiella fastigheter, men där huvudsaklighetskriteriet inte definieras. Detta innebär att de berörda företagen först ska identifiera vilka fastigheter som uppfyller definitionen av kommersiell fastighet och därefter ska bedöma om huvudsaklighetskriteriet är uppfyllt för att kunna rapportera vilka som är kommersiella fastighetsföretag.

Finansinspektionen har angett att ett centralt syfte med den utökade rapporteringen är att kunna analysera och utvärdera exponeringar som omfattas av myndighetens riskviktsgolv, och att inspektionen för detta ändamål behöver kunna identifiera exponeringar som är direkt eller indirekt säkerställda med fastigheter och få information om dessa fastigheter. För att detta syfte ska kunna uppfyllas krävs att de exponeringar som omfattas av riskviktsgolvet identifieras och klassificeras på ett enhetligt sätt av samtliga rapporteringsskyldiga institut.

Bankföreningen anser att Finansinspektionen bör tydliggöra om definitionerna av kommersiell bostadsfastighet respektive övrig kommersiell fastighet i SCB:s instruktion och Finansinspektionens promemoria om riskviktsgolvet är desamma eller inte.

Vidare bör Finansinspektionen förtydliga hur kommersiella fastighetsföretag ska identifieras, bland annat bör huvudsaklighetskriteriet definieras. Klassificeringen av dessa företag borde inte kunna användas för att följa upp riskviktsgolvet och denna definition bör därmed kunna förenklas för att inte ålägga företagen en oproportionerlig utrednings- och rapporteringsbörda.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Christian Nilsson

BILAGA

Bankföreningens synpunkter på SCB:s och Riksbankens uppdaterade Instruktion för rapportering till Riksbankens kreditdatabas (KRITA).

I. Implementeringsutmaningar – KRITA Riskattribut (avsnitt 16–18)

16. Motpartsdata-FI

De största utmaningarna rör datatillgänglighet, definitioner och konsekvens mellan system. Attribut som Head of Group of Connected Clients kräver anpassning till regulatoriska definitioner (CRR) och interna gruppstrukturer. Dessutom kan identifierare som LEI eller nationella ID:n saknas i vissa fall, vilket innebär att banker kan behöva använda interna identifierare. Det ger en ökad risk för inkonsekvent rapportering.

Finansiella nyckeltal som Interest Coverage Ratio (ICR) och Loan-to-Value (LTV) bygger på externa finansiella rapporter, som ofta är otillgängliga eller föråldrade för många motparter. Dessutom leder olika beräkningsmetoder (risk vs redovisning vs interna modeller) till en hög risk för inkonsekvent rapportering.

Klassificeringen av kommersiella fastighetsenheter (CRE) är särskilt komplex på grund av detaljerade definitioner och undantag. Detta skapar tolkningsutmaningar och inkonsekvenser mellan risk-, finans- och säkerhetssystem. Se tidigare synpunkter och avsnitt II nedan.

17. Instrumentdata-FI

Den största utmaningen i detta avsnitt är kombinationen av flera ramverk, inklusive CRR och IFRS 9, som kräver olika riskparametrar för samma exponering. Detta leder till dubblering av data (till exempel PD, LGD) och betydande avstämningsutmaningar mellan reglering, redovisning och riskrapportering.

Många attribut, såsom PD och LGD, måste rapporteras både enligt CRR och IFRS 9, ofta med olika definitioner och tidshorisonter. Dessutom måste IFRS 9-parametrar rapporteras utan överlagringar, vilket kräver separata beräkningar som inte alltid är lättillgängliga i befintliga system. Historiska värden som original PD lagras ofta inte på ett strukturerat sätt.

Andra regulatoriska mått som RW, CCF, EAD och REA hämtas vanligtvis från riskmotorer eller COREP-ramverk och kan vara otillgängliga på den nödvändiga granulariteten (instrumentnivå). Dessa attribut är ömsesidigt beroende, vilket ökar risken för inkonsekvenser och valideringsfel.

Ytterligare komplexitet uppstår från klassificeringskrav, såsom exponeringsklass och kreditrisk, vilka bygger på CRR-logik och inte alltid är uttryckligen tillgängliga i rapporteringssystem.

Införandet av 'snabba' (månatliga) avskrivningsattribut ökar ytterligare komplexiteten genom att kräva parallell rapportering till standardredovisningsmått. Detta skapar utmaningar för att säkerställa konsekvens med IFRS 9 ECL-beräkningar och finansiell rapportering.

Slutligen innebär attribut som kräver allokering över säkerhetstyper operativa utmaningar på grund av begränsad datagranularitet och brist på standardiserade säkerhetsklassificeringar.

18. Sidodata-FI (Skydd mottaget-FI)

De största utmaningarna rör fastighetsidentifiering och standardisering av data. För svenska fastigheter finns officiella identifierare, men för utländska fastigheter finns det ofta ingen standard, vilket kräver användning av interna identifierare och ökar risken för inkonsekvens över tid.

Attribut som kommunala koder gäller endast för svenska fastigheter, vilket innebär komplexitet i hanteringen av tillämplighetsregler och att säkerställa korrekt utelämnande i icke-relevanta fall.

Det finns också utmaningar med att koppla samman säkerhetsdata mellan system. Fastighetsinformation, värderingsdata och tilldelning av säkerhet lagras vanligtvis i olika system, vilket gör dataintegration och konsekvens svår att säkerställa.

Övergripande viktiga utmaningar

Sammanfattningsvis drivs implementeringen av de nya riskattributen av tre nyckelutmaningar: fragmenterade datakällor över risk-, finans- och säkerhetssystem; överlappande regleringsramar (CRR, IFRS 9 och KRITA); och oklara regler för datatillgänglighet ('obligatoriska om tillgängliga'). Dessa faktorer ökar implementeringskomplexiteten avsevärt och risken för inkonsekvent rapportering.

II. Uppdelning av kontors- och kommersiella fastigheter i KRITA

- Behov av tydligare syfte med detaljnivån

Bankföreningen anser att det behövs en tydligare förståelse för syftet med just denna detaljnivå, det vill säga vilket analys- eller statistikbehov som motiverar den föreslagna underindelningen.

- Behov av tydligare tillämpningsanvisningar

Bankföreningen anser att det i nuläget inte är tillräckligt tydligt hur klassificeringen ska göras i praktiken. Det finns inte någon tydlig 1:1-mappning från exempelvis Skatteverkets typkoder till de föreslagna underkategorierna, vilket innebär att ytterligare vägledning och mer konkreta instruktioner skulle behövas för att möjliggöra en konsekvent och kvalitetssäkrad rapportering.

- Risk för bristande jämförbarhet mellan institut

Om klassificeringen i hög grad behöver bygga på respektive instituts egna bedömningar ser Bankföreningen en risk för bristande jämförbarhet mellan institut. Det kan leda till variationer i rapporteringen som inte nödvändigtvis speglar faktiska skillnader i underliggande exponeringar, utan snarare skillnader i tolkning och tillämpning.

- Behov av harmonisering med närliggande regelverk

Bankföreningen vill särskilt uppmärksamma att den föreslagna indelningen inte fullt ut harmoniserar med andra liknande klassificeringar som förekommer i annan rapportering. Exempelvis finns det närliggande uppdelningar i andra regelverk, men inte med exakt samma struktur. Bankföreningens uppfattning är att det så långt som möjligt ska eftersträvas harmonisering med befintliga, närliggande indelningar, för att minska tolkning, implementation och risken för att institut behöver hantera flera parallella klassificeringslogiker för i grunden närliggande informationsbehov.

- Otydliga definitioner av KRITA:s underkategorier

SCB:s instruktion delar upp "Kontorsfastigheter och kommersiella fastigheter enligt CRR" i sju underkategorier: Kontor, Lager/Logistik, Industri, Hotell, Samhällsfastighet, Handelsfastighet och Andra. Bankföreningen noterar att instruktionen inte tillhandahåller definitioner av dessa underkategorier utöver den allmänna principen att klassificering ska baseras på den typ som utgör den största andelen av fastighetens intäkter.

Avsaknaden av tydliga definitioner och mappning till taxeringskoder innebär att instituten riskerar att klassificera samma fastighetstyp i olika underkategorier. Det är exempelvis oklart var gränsen går mellan "Lager/Logistik" och "Industri", eller vad som avses med "Samhällsfastighet". Utan gemensamma definitioner riskerar den inrapporterade informationen att bli inkonsekvent mellan instituten, vilket i förlängningen urholkar värdet av den insamlade informationen för Finansinspektionens analyser.

Bankföreningen anser att Finansinspektionen, eller SCB i sin instruktion med Finansinspektionens godkännande, ska tillhandahålla tydliga definitioner av

samtliga underkategorier, inklusive konkreta exempel på vilka fastighetstyper som ska hänföras till respektive kategori.

- Bristande harmonisering med EU:s rapporteringsramverk och principen om reducerad rapporteringsbörda

På EU-nivå pågår ett aktivt arbete för att reducera de administrativa kostnader som följer av bankers rapporteringsskyldigheter och säkerställa att tillsynsmyndigheter inte samlar in mer information än vad som är nödvändigt. Europeiska Bankmyndighetens (EBA) arbete med ett gemensamt EU-ramverk för bankers rapportering syftar bland annat till att undvika dubbelrapportering och säkerställa att nationella krav är kompatibla med EU-gemensamma standarder.

Bankföreningen noterar i detta sammanhang att EBA för närvarande genomför en konsultation avseende ändringar i FINREP, det EU-gemensamma ramverket för finansiell rapportering, som bland annat inkluderar en template (37.00) för rapportering av exponeringar säkrade med fastighet. EBA:s konsultation använder följande kategorisering av kommersiella fastigheter: Office, Retail, Industrial (inkluderande lager och logistik), Tourism (inkluderande hotell) samt Other types of CRE (inkluderande bland annat sjukhus, skolor och fastigheter under uppförande).

En jämförelse mellan KRITA:s underkategorier och FINREP:s kategorisering visar att de inte är fullt ut kompatibla. De viktigaste skillnaderna är:

- KRITA separerar "Lager/Logistik" och "Industri" i två distinkta underkategorier, medan FINREP samlar dessa under en gemensam kategori "Industrial". KRITA-data kan därmed inte direkt aggregeras till FINREP-format utan tolkningsmoment.
- KRITA:s kategori "Samhällsfastighet" saknar en direkt motsvarighet i FINREP:s kategorisering.
- KRITA:s kategori "Hotell" är snävare än FINREP:s "Tourism"
- FINREP inkluderar uttryckligen fastigheter under uppförande och mark förvärvat för uppförande av kommersiella fastigheter, vilket inte framgår av KRITA:s kategorier.

Bankföreningen är medveten om att KRITA samlar in information på lånenivå medan FINREP avser aggregerad rapportering och att de två ramverken därmed inte fyller exakt samma funktion. Oaktat detta anser föreningen att det vore önskvärt att de kategorier och definitioner som används på lånenivå i KRITA är kompatibla med de kategorier som används vid aggregerad rapportering i FINREP, så att informationsflödet från granulär till aggregerad nivå kan ske utan merarbete för instituten.

III. Riskattribut (avsnitt 16–18)

Viktiga utmaningar

- Flera ramverk (CRR vs IFRS 9) har samma attribut, men definierat på annorlunda sätt.
- Begränsad tillgång till motpartsdata (ICR, LTV, finansiella rapporter).
- Historiska dataluckor (t.ex. ursprunglig PD).
- Komplexa klassificeringskrav (CRE, exponeringsklass, kopplade klienter).

Data- och systemutmaningar

- Data kommer från flera system (risk, finans, säkerhet, CRM).
- CRR-mått (EAD, RW, CCF) är inte alltid tillgängliga på instrumentnivå.
- Behöver lagra och rapportera både CRR- och IFRS 9-parametrar parallellt.
- Vissa attribut, såsom Interest Coverage Ratio (ICR), fångas för närvarande inte på ett strukturerat sätt i system som används för KRITA-rapportering.
- Betydande ansträngningar skulle krävas för att hämta, standardisera och integrera dessa data.

Viktiga riskområden

- Inkonsekvent PD/LGD mellan CRR och IFRS 9.
- Avstämningsfrågor mellan redovisning, risk och rapportering.
- Dataluckor som leder till försvunnen eller felaktig rapportering.
- Valideringsproblem på grund av beroenden mellan attribut.
- Många av attributen finns endast tillgängliga i validerad form genom kvartalsrapportering (t.ex. COREP).
- Månatlig rapportering minskar möjligheten att stämma av och validera data mot etablerade rapporter.

Viktiga frågor för tillsynsmyndigheten

- Hur bör skillnaderna mellan CRR- och IFRS 9-värden tolkas?
- Vad bör rapporteras när data inte är tillgänglig eller inte beräknas?
- Hur säkerställer man konsekvens mellan relaterade attribut (PD, LGD, EAD, RW)?

IV. Rapportering utanför balansräkningen

Omfattning och rapporteringsstart-trigger

1. Hur bör 'ett åtagande från långgivaren' definieras operativt? Vilka kundkommunikationer och dokumentation kvalificerar (t.ex. bindande kreditbeslutsmeddelande, undertecknat erbjudande, åtagandeavtal, ramavtal)?
2. 'Kreditåtagande utan överenskommelse'. Det är oklart vad minimikravet ska vara för att dokumentation och kundkommunikation för ett åtagande ska vara rapporterbart?
3. Hur bör 'icke-fritt avbrytbar' tolkas i praktiken? Finns det produktspecifika exempel (t.ex. bolånelöften, övertrasseringsförhandsgodkännanden, företagsterminsblad)?
4. För åtaganden som endast kan avbrytas under vissa förhållanden (försämrad kreditkvalitet): hur ska bankerna bevisa och klassificera 'med återkallelsevillkor' kontra 'utan återkallelsevillkor'?
5. Är rent internt godkända gränser (som inte kommuniceras till kunden) alltid utanför balansräkningen, även om de är systemregistrerade och reservations-/kreditriskprocesser har startat?

Nya instrumenttyper och livscykelövergångar

6. 'Overcovering credit limit'. Det behöver förtydligas om kontraktsnivåposten ska fortsätta att rapporteras efter att underliggande instrument har skapats, med samma kontrakts-ID och instrument-ID (instrument-ID lika med kontrakts-ID).
7. Det är otydligt vad som sker när 'Överenskommen kredit utan instrument' blir ett balansinstrument. Ska kontraktsnivåregistret upphöra omedelbart under samma referensperiod, eller med en definierad fördröjning?
8. Vid övergångar, vilka är de förväntade reglerna för kontinuitet i kontrakts-ID / instrument-ID? Förväntas nya ID:n, eller bör rapporteringsagenter bevara dem där det är möjligt?
9. Hur bör banker hantera interna strukturer med mer än två nivåer (kontrakt till facilitet till instrument)? Bör information på anläggningsnivå alltid tilldelas ner till instrumentnivå, och i så fall, med vilka allokeringsprinciper?
10. Finns det något scenario där en kontraktsnivåpost kan konverteras till en instrumentnivåpost (samma ID:n men olika instrumenttyp), eller måste den alltid stängas och ersättas?

Belopp utanför balansräkningen – beräkning och fördelning

11. Multiproduktanläggningar. Kan SCB tillhandahålla en formell algoritm för off-balance-beloppet, inklusive sublimits, roterande användning och multivaluta-faciliteter?

12. Det behöver förtydligas hur 'använda belopp för instrument utanför omfattningen' identifieras och dras av för en övergripande kreditgräns? Vilken tidpunkt förväntas (transaktionsdatum vs avvecklingsdatum)?
13. Hur bör överanvändning hanteras (tillfällig användning över den bundna gränsen)? Är negativa belopp som inte är i balansen tillåtna?
14. För 'Overcovering credit limit' rapporteras åtagandebeloppet vid starten på kontraktsnivå men inte för underliggande instrument. Det behöver förtydligas hur tillsynsmyndigheter undviker dubbelräkning och vilken måttstock som anses auktoritativ.
15. För åtaganden utan avtal: är beloppet utanför balansräkningen alltid det maximala belopp som långivaren har åtagit sig att låna ut, eller kan det vara villkorligt/variabelt?

Attribut inte relevanta / ännu inte överenskomna – utelämnande vs ej tillämplig

16. För varje ny instrumenttyp behöver det anges en definitiv 'attribut-applicability matrix' som anger: Obligatorisk / Valfri / Utelämnad / Ej tillämplig?
17. När avtalsvillkor inte är fastställda (ränta, löptid, valuta) så behöver det förtydligas om attribut ska utelämnas tills de är kända, eller endast rapporteras om de uttryckligen anges på kontraktsnivå?
18. Vad gäller för numeriska attribut som är okända (t.ex. ett sidovärde som ännu inte bedömts). Kan de utelämnas tills ett värde blir tillgängligt? Hur hanteras valideringsreglerna i det här fallet?
19. Finns det några villkorliga valideringar (t.ex. om säkerhetstypen rapporteras måste tilldelat värde rapporteras) som gäller för kontraktsnivåposter? Sådana valideringar behöver förtydligas.

Säkerhetsrapportering och allokerat värde (satt till 0)

20. Övergripande kreditgränser. Det behöver förtydligas om 'Skyddsallokerat värde' kan rapporteras som 0 varje gång några säkerhetsattribut rapporteras på kontraktsnivå.
21. Vilken minsta säkerhetsinformation förväntas om värderingen inte är känd (t.ex. endast typ av säkerhet)?
22. Hur bör säkerhetsidentifierare hanteras för att säkerställa att rapportering av sällskap på kontraktsnivå och senare på instrumentnivå kan stämmas av?
23. Om säkerhet finns men inte är juridiskt kopplad till den övergripande gränsen (endast till underliggande instrument), bör den då uteslutas från rapportering på kontraktsnivå?

Identifierarregler, unikheter och revideringar

24. Det behöver förtydligas hur unikheter utvärderas för kontraktsnivåposter när Instrument ID kan vara lika med Kontrakts-ID för övergripande kreditgränser.

25. Om tillfälliga ID:n används innan kontraktsunderteckning, är det då acceptabelt att byta ID senare? Om ja, vad är den nödvändiga revisions- eller backcasting-metoden?
26. Hur bör rapporteringsagenter koppla poster över ID-ändringar så att handledare kan följa livscykeln från åtagande till balansinstrument?
27. Finns det några begränsningar för att återanvända identifierare efter att en post har stängts?

Teknisk implementering – schemaversionering, validering och testning

28. För förtydliganden, ange den planerade schemaversionens tidslinje och hur revisioner för äldre referensperioder måste lämnas in när scheman är versionshanterade.
29. När kommer de slutgiltiga valideringsreglerna ('Valideringskontroller') att publiceras, särskilt de som täcker rapportering på kontraktsnivå och tvärtabellskonsistens?
30. Kommer SCB att tillhandahålla en testmiljö med de slutgiltiga valideringsreglerna och kodlistorna för en fullständig end-to-end-pilot?
31. Kan SCB tillhandahålla en liten uppsättning 'gyllene filer' (exempel XML-inlämningar) för varje ny instrumenttyp och vanliga livscykelövergångar?

H. Styrning och tidslinje

32. Det behövs förtydligande kring första rapporteringen och om det kommer att finnas någon fasvis introduktion eller parallell körningsperiod?
33. Kommer det att publiceras en formell Q&A-publicering (och ändringslogg) under implementeringsperioden för att säkerställa konsekvent tolkning mellan rapporteringsagenter?
34. Hur kommer anpassningen mellan instruktionerna, kodlistorna, XML-schemabegränsningarna och valideringskontrollerna säkerställas så att bankerna kan implementera utan omarbeting?

V. KRITA – Rapportering utanför balansräkningen (avsnitt 19.3)

Förändring

- Utöka rapporteringen för att fånga alla kreditåtaganden och oanvända kreditfaciliteter.
- Införa nya instrumenttyper (övergripande gräns, överenskommen kredit utan instrument, åtagande utan avtal).
- Skiftrapporteringsutlösare från instrumentskapande till när åtagande finns.

Viktiga utmaningar

- Oklar definition av bindande åtagande ger en ökad risk för inkonsekvent startpunkt för rapportering.

- Data som inte finns tillgängliga i ett tidigt skede (räntesatser, förfallotid och villkor ej överenskomna än).
- Komplex beräkning av exponering utanför balansräkningen (gränser, delgränser, användning av flera produkter).
- Att koppla kontraktsnivå och instrumentnivå skapar livscykel- och dubbelräkningsproblem.
- ID-hantering över övergångar (kontrakt till instrument) är komplext.

Data- och systemutmaningar

- Data uppdelad över gräns-, risk- och produktsystem.
- Inkonsekvent obalanserad datakvalitet mellan länder och system.
- Behov av nya datamodeller (kontraktsrapportering).

Viktiga riskområden

- Dubbelräkning mellan gräns- och underliggande instrument.
- Ofullständig eller inkonsekvent rapportering av obalanserade belopp.
- Tolkningskillnader mellan banker.

Viktiga frågor för tillsynsmyndigheten

- Vad är det egentligen som kvalificerar som ett anmälningspliktigt åtagande?
- Hur bör off-balance exposure beräknas i komplexa anläggningar?
- Hur bör övergångar mellan instrumenttyper hanteras och spåras?